

да опитаме и направимъ, не го познаваме. За такива нѣща, отъ каквото естество и да сж тѣ, ние нѣмаме нищо друго освѣнъ една прѣдстава и можемъ само да се догаждаме. Ако ви дадатъ платъ, ще кажете: „Азъ зная какъ е той станалъ“, но, когато ви накаратъ да го направите — да изпредете вжтъка, да турите основата — ще кажете: „Не знамъ“.

Науката казва, че всѣко живо сжщество, за да може да живѣе, изисква срѣда и условия. Напримѣръ, срѣдата на рибата е водата. Какво трѣбва да разбираме подъ думата „срѣда“? „Срѣда“, „основа“, „почва“ сж нѣща, които иматъ много допирни точки. На български и други езици нѣма дума, която да показва сжществената разлика между тия три думи. Първиятъ елементъ на „вѣчния животъ“ е онзи елементъ, въ който душата е потопена тѣй, както рибата, — този елементъ наричаме срѣда. Когато започваме да градимъ една кжща, тази срѣда наричаме основа — върху основата издигаме стѣни и туряме покривъ. Когато посаждаме растение, тази срѣда наричаме почва — въ почвата посаждаме разнитѣ сѣмена. Най-първо въ всѣко нѣщо трѣбва да намѣримъ срѣдата. Въ „вѣчния животъ“ кое е „срѣда“? Богъ. Но има и други два прѣходни елемента, или условия. Нѣкои смѣсватъ „условия“, съ „срѣда“. Има разлика. Една желѣзница, за да отиде отъ София до Варна, трѣбва да има извѣстни условия; тѣ сж: релси, вжглища и вода. А когато се обърнемъ къмъ човѣка, кои сж условията на неговия животъ? „Срѣдата“, въ която човѣкъ живѣе, е въздухътъ. Човѣкъ е потопенъ въ него. Но въздухътъ не е единствениятъ елементъ, необходимъ за сжществуването на човѣка, рибитѣ и птицитѣ;